चिराय चिररात्राय दीर्घकाले प्रयुज्यते।
चिरं चिराच्चिरेणेति वा विकल्पोपमानयोः॥८७॥
परितः सर्वतो विष्वक् समंताच्च समंततः।
प्रत्यक्षसदृशोः साक्षाद्वार्त्तासंभाषयोः किल॥८८॥
शोचने संप्रहर्षे च हंतशब्दः प्रयुज्यते।
ई दुःखभावने क्रोधे प्रत्यक्षे संनिधावपि॥८९॥
पृथग्विनांतरेणर्ते व्यतिरेकार्थवाचकाः।
प्रत्यारंभे मुहुः प्रोक्तो हुं संप्रश्नवितर्कयोः॥९०॥
इतिह स्यात्संप्रदाये प्रेत्यामुत्र भवांतरे।
साकं सार्धं समं सत्रं सहार्थे संप्रकीर्तिताः॥९१॥
अधरस्तादधरतः स्यादधस्तादधो ऽधरे।
अत इत्युच्यते हेतौ निंदायां विस्मये वत॥९२॥
समयानिकषाशब्दौ सामीप्ये कीर्तितौ बुधैः।
तर्कनिश्चितयोर्नूनं कच्चित्स्यात्प्रश्नकामयोः॥९३॥
आहो उताहो संदेहे नु स्वित्प्रश्नवितर्कयोः।
वर्तमाने च युक्ते च सांप्रतं संप्रचक्षते॥९४॥
प्रकाशे संभवे प्राडुः प्रधानसदृशोः प्रति।
हि स्याद्विशेषणे हेतौ तु स्याद्भेदे ऽवधारणे॥९५॥
अयि प्रश्ने सानुनये सत्ये शीघ्रे तथांजसा।
ईषत्किंचिन्मनाक् प्रोक्ताः किंचनस्तोकवाचकाः॥९६॥